

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/69/2020
Identifikačné číslo spisu: 3718010172
Dátum vydania rozhodnutia: 18.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3718010172.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného U. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. novembra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Súkeníka proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 11. septembra 2019, sp. zn. 3To/80/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 29. apríla 2019, sp. zn. 2T/41/2018, uznal obvineného U. O. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

od presne nezistenej doby, najmenej od júla 2017 do dňa 11. decembra 2017, si od nezistených osôb neoprávnene zadovážal pervitín (metamfetamín), tento neoprávnene prechovával a tiež používal aj pre vlastnú potrebu v mieste svojho bydliska v priestoroch bytu č. XX, nachádzajúcom sa na XX. poschodí vo vchode č. XX, obytného domu č. XXX, na ulici U. v A. N., kde dňa 11. decembra 2017 počas domovej prehliadky v čase o 06.58 hod. dobrovoľne vydal 1 ks balíčka obaleného v alumíniovej fólii, ktorý obsahoval plastové vrečko s nalepenými tromi ústrižkami pásky oranžovej farby, obsahujúce kryštalickú látku, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v plastovom vrečku sa nachádzal hydrochlorid metamfetamínu s hmotnosťou 14,24 g, s obsahom 9171 mg absolútneho metamfetamínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 64,4 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 229 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, najmenej v hodnote 854,40 eur a počas domovej prehliadky v rámci osobnej prehliadky vykonanej dňa 11. decembra 2017 v čase od

07.05 hod. do 07.25 hod. dobrovoľne vydal 1 ks injekčnej striekačky s piestom modrej farby s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v injekčnej striekačke sa nachádzal hydrochlorid metamfetamínu s hmotnosťou 1,34 g s obsahom 772 mg absolútneho metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 57,6% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 19 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, najmenej v hodnote 80,40 eur a bolo mu odňaté plastové vrecko s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom následným znaleckým skúmaním bolo zistené, že v plastovom vrecku sa nachádzal hydrochlorid metamfetamínu s hmotnosťou 4,45 g, s obsahom 2648 mg absolútneho metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 59,5% hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 66 obvykle jednorazovým dávkam na použitie, najmenej v hodnote 267,- eur, pričom tiež

- v období od mesiaca august 2017 na presne nezistených miestach v meste A. N. najmenej dvakrát do týždňa, naposledy v presne nezistený deň začiatkom mesiaca december 2017, predal v presne nezistených množstvách pervitín (metamfetamín) Z. Š., a to asi pol kubíka pervitínu (metamfetamínu) za sumu 40,- eur,

- v období od mesiaca september 2017 na presne nezistených miestach v meste A. N. najmenej päťkrát predal v presne nezistených množstvách pervitín (metamfetamín) A. B., a to jeden diel pervitínu (metamfetamínu) za sumu 10,- eur,

- v období od mesiaca september 2017, naposledy v polovici mesiaca november 2017, na presne nezistených miestach v meste A. N. opakovane poskytoval 1 až 10 dávok pervitínu (metamfetamínu) O. F.,

pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do 11. skupiny psychotropných látok

Za to okresný súd obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 7 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 36T/52/2018, zo dňa 31. mája 2018, právoplatného 23. júna 2018, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu dva roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie v ústavnej forme.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trenčíne (ďalej „krajský súd“) uznesením z 11. septembra 2019, sp. zn. 3To/80/2019, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“).

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu a konaniu, ktoré mu predchádzalo, podal dovolanie obvinený U. O. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Súkeníka, podaním doručeným na okresný súd dňa 28. septembra 2020, a to z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. i), písm. g) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané

zákonným spôsobom, obvinený uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením krajského súdu v rámci usvedčujúcich výpovedí svedkov Š., B. a F., pričom z výpovede svedkyne F. žiadnym spôsobom nevyplýva, že jej mal predávať omamné látky. Naopak, z jej výpovede zo dňa 28. marca 2018 vyplýva, že nikdy si od neho pervitín nekupovala. Táto svedkyňa odmietla na hlavnom pojednávaní vypovedať a jej výpoveď, preto nemala byť prečítaná s poukázaním na rozhodnutie sp. zn. R 60/2003, a preto vzhľadom na uvedené neprichádza do úvahy sprísnená právna kvalifikácia s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Ďalej obvinený namietal, že ani z vykonaných odpočúvaní a záznamu telekomunikačnej prevádzky medzi ním a svedkyňou F. nevyplýva, že by jej predával drogu s poukázaním na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10/2018. Obvinený spochybňoval zákonnosť aj ostatných svedeckých výpovedí jednotlivých svedkov prečítaných na hlavnom pojednávaní.

V rámci dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, obvinený namietal, že súd nesprávne postupoval, keď jeho vinu právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. j) Trestného zákona. Uvedeným pochybením podľa obvineného došlo k porušeniu procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení právnych predpisov s poukázaním na rozhodnutie sp. zn. R 60/2003, a to preto, že okresný a krajský súd dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam uvedeným v ich rozhodnutiach, pretože sú v rozpore s § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona.

Záverom obvinený navrhol, aby dovolací súd rozhodol rozsudkom tak, že podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/80/2019 zo dňa 11. septembra 2019 a konaním, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku, § 319 Trestného poriadku, § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona v neprospech obvineného U. O., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, A.Á. N., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu a Ústave na výkon väzby Leopoldov, štátneho občana SR. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To/80/2019 zo dňa 11. septembra 2019 zrušuje. Zrušuje sa aj rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/41/2018 zo dňa 29. apríla 2019 v spojení s opravným uznesením, sp. zn. 2T/41/2018 zo dňa 30. mája 2019 v celom rozsahu. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Okresnému súdu Považská Bystrica prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 72 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku neberie obvineného U. O., nar. XX. M. XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, štátneho občana Slovenskej republiky do väzby.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila okresná prokurátorka písomným podaním z 21. októbra 2020, doručeným 21. októbra 2020 (č. l. 636 - 643), ktorým navrhla dovolanie zamietnuť s tým, že dôvody uvedené obvineným v dovolaní nie sú akceptovateľné a ani presvedčivé. Prokurátorka poukázala na skutočnosť, že okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal všetky potrebné dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom neboli dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie a že vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Vinu obvineného dostatočne preukázalo dokazovanie vykonané okresným súdom na hlavnom pojednávaní.

Podľa prokurátorky z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obvinený sa v priebehu prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní doznal k prechovávaniu metamfetamínu (pervitínu), ktorý mu

bol zaistený políciou v rámci zákonným spôsobom vykonanej osobnej prehliadky, domovej prehliadky a prehliadky motorového vozidla, v celom množstve 314 obvykle jednorazových dávok na použitie a tiež v priebehu prípravného konania sa prvotne doznal aj k predaju metamfetamínu Z. Š., A. B., O. F., avšak neskôr v priebehu prípravného konania svoje doznanie poprel, ale nevedel ho logicky vysvetliť, pričom dôkazy v rámci prípravného konania boli vykonané kontradiktórnym spôsobom, a to s poukázaním aj na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Unterpetinger p. Rakúsku z 24. novembra 1986, Kostovski p. Holandsku z 20. novembra 1999 Luca p. Taliansku z 27. februára 2001, ako aj v ďalších rozhodnutiach. Pokiaľ sa jedná o svedkyňu O. F., táto svedkyňa v priebehu prípravného konania využila svoje právo a k danej veci odoprela vypovedať. Na hlavnom pojednávaní však ako svedok obhajoby, svoje právo na odopretie výpovede podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku nevyužila a jednoznačne usvedčovala obvineného, že jej zadavažoval pervitín.

O pravdivosti výpovedí uvedených svedkov nepriamo svedčia odtajnené prepisy hovorov týkajúce sa telefonickkej komunikácie obvineného a predmetných svedkov.

Na základe uvedeného má okresná prokurátorka za to, že vina obvineného bola vykonanými dôkazmi dostatočne preukázaná, a preto sa stotožňuje s právnymi úvahami jednotlivých súdov a s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla dovolanie v zmysle § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuť.

Vyjadrenie okresnej prokurátorky bolo zaslané obvinenému aj jeho obhajcovi, avšak do konania neverejného zasadnutia sa nikto k nemu nevyjadril.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 29. októbra 2020.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Trestného poriadku), a to iba z dôvodov

taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Trestného poriadku, § 385 Trestného poriadku). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a nakoniec etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov zadovážených podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t. j. k vykonávaniu dôkazov súdom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku možno uplatniť v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov, a aby sa napadnuté rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob jeho vyhodnotenia súdom.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený spochybňoval postup okresného aj krajského súdu a ich hodnotenie vykonávaných dôkazov, spochybňoval zákonnosť svedeckých výpovedí, pričom námietky obvineného nijako nezakladajú ani opodstatnenosť predmetného dovolacieho dôvodu. Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Len s poukázaním na nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ako aj z odmietnutia vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod. Z čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva povinnosť súdneho orgánu vykonať všetky dôkazy navrhnuté v trestnom konaní (vrátane výsluchu svedkov), avšak odmietnutie žiadosti obžalovaného o vykonanie ním navrhovaných dôkazov v trestnom konaní musí byť súdom náležite zdôvodnené (II. ÚS 258/2012 z 11. júla 2012).

Aj v rámci ustálenej judikatúry platí, že predmetom dovolacieho konania nemôže byť, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, ako aj aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu sa jedná o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené. Len s poukázaním na nesúhlas s hodnotením dôkazov a ich odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov, nemožno vyvodzovať predmetný dovolací dôvod.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je na rozhodnutí súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku a či určitú skutkovú okolnosť,

ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa. Vzhľadom na vyššie uvedené obvineného námietky nie sú spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod.

Vychádzajúc z uvedeného možno sumárne vo vzťahu k predmetnej veci konštatovať, že všetky vykonané dôkazy boli vykonané v súlade so zákonom s poukázaním aj na vyjadrenie okresnej prokurátorky, s ktorým sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v plnej miere stotožňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd žiadne pochybenie zo strany nižších súdov nezistil. Argumentáciu dovolateľa vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu, preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ďalej obvinený vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Trestného zákona), premlčania trestného stíhania (§ 87 Trestného zákona), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu, alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Trestného zákona), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov, ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod. pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnenému posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie.

Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z obsahu dovolania vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu dovolateľ uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaneho dovolacieho dôvodu, pričom namietal skutkové závery okresného a krajského súdu v rámci posudzovania svedeckých výpovedí a ustáleného

skutkového stavu spáchaného skutku. K tomu dovolací súd uvádza, že otázka (ne)vierohodnosti svedeckých výpovedí je otázkou skutkového charakteru, resp. hodnotenia dôkazov, rovnako ako aj hodnotenie miery významu týchto výpovedí pre konečné rozhodnutie súdu (nad rámec odôvodnenia preskúmaných rozhodnutí), a to na rozdiel od ich hodnotenia z pohľadu zákonnosti, čo je už otázkou právnou. Z hľadiska tejto svojej povahy ide teda o otázku vylúčenú z prieskumu v rámci prebiehajúceho dovolacieho konania, ako je to zrejme z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, vyjadrujúceho zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zisteného skutku.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného posúdenú ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna, pričom obvinenému bol správne a v súlade so zákonom uložený súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 (dvanásť) rokov, ako aj zaradenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, pretože obvinený bol v posledných desiatich rokoch viackrát vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin, čo vyplýva z odpisu registra trestov obvineného (č. l. 569 - 570).

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku, a preto na neverejnom zasadnutí podané dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.